

ציטוטים מהזוהר בפרשת אחרי מות

אמר רבי חייא, יום אחד הייתי חולה בדרך ללכת אל רבי שמעון ללמוד ממנו פרשת הפסח. פגשתי בהר אחר, וראיתי בקיעים וחורים בסלע אחד ושני אנשים בו. עד שהייתי חולה, שמעתי קול האנשים הללו שהיו אומרים, (תחלים מוח) שיר מזמור לבני קרח גדול ה' ומחלל מאד וגו'. מהו שיר מזמור? אלא כך שנו משמו של רבי שמעון, שיר שהוא כפול, שיר שהוא משבח משאר השירים, ועל שהוא משבח משאר השירים, פעמים נאמר בו שירה, וכן (שם צב) מזמור שיר ליום השבת. כמו כן שיר השירים אשר לשלמה, שירה למעלה משירה.

שיר מזמור, שירה של הקדוש ברוך הוא שמזמרים בני קרח (על) אותם שיושבים על פתח הגיהנום. ומי הם? אחיהם שהם שיושבים בשערי הגיהנום. ועל כן השירה הזאת נאמרת ביום שני. קרבתי אליהם ואמרתי להם: מזה עסקיכם במקום הזה? אמרו: סוחרים אנחנו, ושני ימים בשבוע אנו בדלים מהישוב ועוסקים בתורה, כי לא עוזבים אותנו בני אדם כל יום ויום. אמרתי: אשרי חלקכם.

עוד פתחו ואמרו, בכל זמן שצדיקים מסתלקים מן העולם, הדין מסתלק מן העולם, ומיתת הצדיקים מכפרת על חטאי הדור. ולכן פרשת בני אהרן קוראים אותה ביום הכפורים שתהיה כפרה על חטאי ישראל. אמר הקדוש ברוך הוא: התעסקו במיתת הצדיקים הללו, ויחשב לכם כאלו אתם מקריבים קרבנות ביום הזה לכפר עליכם. ששנינו, כל זמן שישראל יהיו בגלות ולא יקריבו קרבנות ביום הזה, ואת אותם שני שעירים לא יכולים להקריב, יהיה להם זכרון של שני בני אהרן, ויתכפר עליהם.

שפך למדת, שכתוב (במדבר ג) ואלה שמות בני אהרן הכהנים וגו'. וכתוב, הכפר נדב ואביהוא אלעזר ואיתמר. ואלעזר ואיתמר היה צריך להיות! מה זה אלעזר ואיתמר? אלא שקול היה אביהוא בשני אחיו, ונדב כמו בלם.

ויש ששונים (את זה הפוך), הכפר נדב – זה לבדו, ואביהוא – לבדו, וכל אחד נחשב בעיניו בשניהם, כמו אלעזר ואיתמר. אבל נדב ואביהוא לבדם שקולים היו פנגד שבעים סנהדרין, שהיו משמשים לפני משה. ומשום כך מיתתם מכפרת על ישראל. ועל זה כתוב, (ויקרא י) ואחיהם כל בית ישראל יכפו את השרפה. ואמר רבי שמעון, הכפר נדב – פלומר, אותו שפל השבח והכבוד שלו (מה שמו). נדב ואביהוא, על אחת כמה וכמה, ששני אלה לא נמצאו כמותם בישראל.

ציטוטים מהזוהר בפרשת קדושים

רבי יוסי היה הולך בדרך, פגש בו רבי חייא. אמר לו, זה שבארו החברים, שכתוב בעלי (שמואל א ג) ולכן נשבעתי לבית עלי אם יתכפר עון בית עלי בזבח ובמנחה עד עולם, בזבח ומנחה אינו מתכפר, אבל מתכפר הוא בדברי תורה. למח? משום שדברי תורה עולים על כל הקרבנות שבעולם, כמו שבארוה שכתוב, (ויקרא ז) ואת התורה לעלה למנחה ולחטאת ולאשם ולמלואים, שקולה התורה כנגד כל הקרבנות של העולם. אמר לו, כך זה ודאי, שכל מי שמושתדל בתורה, אף על גב שנגזר עליו ענש מלמעלה, נוח לו מכל הקרבנות והעולות, ואותו הענש נקרא

ובא ראה, האדם לא נטהר לעולמים, אלא בדברי תורה. משום כך דברי תורה לא מקבלים טמאה, משום שהיא עומדת לטהר את אלו הטמאים, והרפואה נמצאת בתורה, שכתוב (משלי ג) רפאות תהי לשרף וישקוי לעצמותיה. והטהרה נמצאת בתורה, שכתוב (תהלים יט) יראת ה' טהרה עומדת לעד. מה זה עומדת לעד? שעומדת תמיד באותה טהרה, ולא זזה ממנה לעולמים.

ותורה נקראת קדשה, שכתוב כי קדוש אני ה', וזו התורה שהיא השם הקדוש העליון. ועל כן, מי שמושתדל בה נטהר, ואחר כך מתקדש, שכתוב קדשים תהיו. לא כתוב קדשים חיו, אלא תהיו, תהיו ודאי. אמר לו, כך הוא, ומקרא כתוב, (שמות יט) ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש, וכתוב אלה הדברים וגו'.

למדנו, קדשת התורה קדשה שעולה על כל הקדשות. והקדשה של החכמה הנסתרת עולה על הכל. אמר לו, אין תורה בלי חכמה, ואין חכמה בלי תורה, והכל הוא בדרגה אחת והכל אחד. אלא תורה נמצאת עם החכמה העליונה, ובה היא עומדת, ובה נטעו שרשיה מכל הצדדים.

קדשים תהיו. רבי אבא פתח, (שמואל ב ז) ומי כעמך בישראל גוי אחד בארץ. בא ראה, בכל עמי העולם לא רצה הקדוש ברוך הוא בכם, פרט לישראל בלבד, ועשה אותם עם יחיד בעולם, וקרא להם גוי אחד בשמו, ועטר אותם בכמה עטרות וכמה מצוות להתעטר בהן. ועל כן תפלין של ראש ותפלין של זרוע שיתעטר בהן בן אדם כמו שלמעלה, ולהפצא אחד שלם בכל.

ובאותה שעה שמתעטר בהן אדם ומתקדש בהן, נעשה שלם ונקרא אחד, שלא נקרא אחד אלא בשחוא שלם. ומי שפגום, לא נקרא אחד. ועל כן הקדוש ברוך הוא נקרא אחד – בשלמות הכל, בשלמות האבות, בשלמות של בנסת ישראל. משום כך ישראל למטה נקראים אחד. שבאשר מניח אדם תפלין ומתפשט בכסוי של מצות, אזי הוא מתעטר בעטרות קדושות כמו שלמעלה, ונקרא אחד.